

Rokonok

Ez lehet az Oblath József, az anyukám egyik testvére (hátsó sor balról az első). Ez a másik testvére lehet, a Miksa (hátsó sor jobbról az első). És a középső lehet a Náci bácsi legidősebb fia, az Oblath Andor. Ez biztos, hogy a fiatalabbik sógornőm, a Klári (jobbról a második elől), ez az idősebb sógornőm, az Irén (jobbról az első elől). Balra lent az talán a Jenő, a Náci bácsi másik fia. És a középső sorban balra ez az anyósom egyik testvérének a lánya, a Lili. A Lili énekesnő lett, de Budapesten nagyon keveset szerepelt. Egyszer hallottam őt háború után az Akadémián énekelni. Külföldön voltak sikerei, Németországban. Fogalmam sincs róla, hogy hol és mikor készült ez a kép. Valami alkalomból talán, lehet, hogy valakinek esküvője volt, mert nagyon ünnepélyesen vannak felöltözve. József orvos volt. Egyetemet végzett. Ő Szentendre és környékének volt a körorvosa a háború előtt. Goldberger lányt vett el feleségül. Ez egy nagyon csúnya, de nagyon gazdag nő volt. Két fia volt. Fiatalabbak voltak, mint én. Nem nagyon korán nősült a Jóska bácsi. A felesége is sokkal idősebb volt, mint én. Szentendrán éltek. Saját házukban laktak, sok szép bútoruk, képük, mindenük volt. Nem voltak felvágósak. Inkább, mondjuk, a felesége nem volt egy kedves nő, és a Jóska bácsi annyira elfoglalt volt -- nagy praxisa volt. Egyszer voltak nálunk Mátyásföldön, nagyon jól érezték magukat. Aztán egyszer voltunk mi is náluk. Deportálták őket, senki sem jött vissza a családból. Maradtak a felesége után házak, amit mi igényelhettünk volna, de közben államosították és tatarozták, és annyit kellett volna értük fizetni a tatarozás fejében, hogy azt a családból egyikünk se tudta vállalni. Örültünk, hogy éltünk a háború után. Az egyik házából szülőotthont csináltak a háború után. A Miska bácsiról szinte semmit nem tudok. Azt sem tudom, milyen iskolát végzett, csak azt tudom, hogy Feri bácsinak az üzletét ő vette át. Egy kis csemegeüzlet volt ez, Kertész Zsigmond és társa csemege- és fűszerüzlet volt a neve -- a Kertész Zsigmond Linka néni korán meghalt férje volt. Nem emlékszem hogy lett volna alkalmazottjuk. Sajtot, felvágottat, valami fűszereket is árultak benne. Ha jól emlékszem, ahogy így bementünk az ajtón, a bal oldalon volt a pultos rész. De hogy milyen pénztár volt -- semmire nem emlékszem. Volt valami hátsó része a boltnak, ott tartotta a sajtokat a nagybácsim. 1929-ben még megvolt az üzlet, mert én oda jártam a Horthy Miklós úti felső kereskedelmi iskolába [lásd: kereskedelmi iskolák], ami nem messze volt az üzlettől. De reggel bementem az iskolába, mikor vége volt a tanításnak,

hazamentem. Nagyon ritkán, tán egyszer vagy kétszer mentem be. Körülbelül az 1930-as évek közepe tájáig lehetett meg. A Miska bácsi nagyon későn nősült, 1940 körül, és azt hiszem, jómódú nőt vett el, mert aztán mikor már nős volt, akkor nem az üzletben volt, hanem az Erzsébet körúton, majdnem a Híradó mozi mellett volt egy cukorkaüzletük. És nagyon későn született egy kislány. Miska bácsi még a háború előtt öngyilkos lett, valamikor 1943-ban vagy 1944-ben. Andor 1901-ben született. Tisztviselő volt, azt nem tudom, hogy hol, de ő már nős volt. 1933-ban vagy 1934-ben nősülhetett, a fiuk, Péter 1935-ben született, és szintén kint él Ausztráliában. Pesten éltek, azt hiszem, a Tűzoltó utcában, de mikor a ház már fölépült, akkor ők is Mátyásföldön. Volt egy manzárdszoba, és a fiatalok meg a kisfiuk fönt laktak a manzárdban. Andor 1945-ben halt meg tífuszban, állítólag tífuszoltástól. Mikor én hazajöttem, már nem élt. Jenő 1903-ban született, és 33 éves korában vérmérgezést kapott, nem volt még penicillin [A penicillint 1928-ban fedezte fel Fleming, de csak 1940-től tudták olyan mennyiségben előállítani, amely lehetővé tette a gyógyszerként való felhasználást -- A szerk.], és abba halt bele. Érettségizett [lásd: érettségizettek aránya 1920 körül] és tisztviselő volt, de nagyon sokáig állás nélkül volt. Amikor építkeztek Mátyásföldön 1930-ban vagy 1931-ben, ő volt az építésvezető. Nőtlen volt, és otthon lakott.